

Admiral Mahić

IZDAVAČ**buybook**

Radićeva 4, Sarajevo
Tel: + 387 33 550-495
Fax: + 387 33 550-496
redakcija@buybook.ba
www.buybook.ba

buybook

Turinina 7, Zagreb
Tel: + 385 98 232-813
buybook-zg@hotmail.com

ZA IZDAVAČA

Goran Samardžić
Damir Uzunović
Lada Jurković

NASLOV IZVORNIKA

Otkud ljubav za stolom smrti / Admiral Mahić
© Admiral Mahić
© Buybook, 2015.

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kojem obliku bez prethodnog dopuštenja izdavača.

UREDNIK

Goran Simić

LEKTURA I KOREKTURA

Ferida Duraković

LAYOUT

Boriša Gavrilović

ILUSTRACIJA NA NASLOVNICI

Nina Hadžić

DIZAJN NASLOVNICE

Aleksandra Nina Knežević

ŠTAMPA

Dobra knjiga, Sarajevo

Admiral Mahić

OTKUD LJUBAV ZA STOLOM SMRTI

Izabrane pjesme

Sarajevo / Zagreb, 2015.

U KINU

Tačno u 18,05 – u prvom redu kina milujem nogu
neznane gospoje.

Tačno u 18,06 – šanuo sam neznanjoj gospoји: Možda me ljsuke
od kuhanih jaja ugriju ako i njih pojedem...

Tačno u 18,07 – glas Mitra Mirića iza kino platna se razliježe:

Prijatelju, prijatelju, marš u pizdu materinu,

Što si mi jebo ženu, dok sam bio na terenu.

Tačno u 18,08 – pozdravlja me pjesma DOKTOR LJUBAVI koja
je izvadila krv iz Patti Smith (jer valjda ljubav je vampir).

Tačno u 18,09 – pozdravljam goluba koji više ne želi biti golub –
jeo je mrvice, pio je lokvice, gugutao je, jahao je na golubici.

Tačno u 18,11 – pozdravljam urote koje kane da nas utore...

Beskrajno trče tamo-amo ljudi, slatki uljezi, dimni signali –
ogledam se u presijecanju dvije sprave za Muku – mora da
me ima u djetetu koje na jednom prozoru razmiče zavjesu,
mora da me ima u starcu koji inkasira svoju euforiju...

Tačno u 18,11 – pozdravljam kinooperatera
koji projicira film o mesnici. Teg od pola kilograma
nema pola kilograma. Nema anđela da je zreo kao zelenosivi
bor.

Gdje je nevini slavuj u vrtovima dvorca?

Tačno u 18,12 – pozdravljam ljevača zvona što
vatrom izgoni iz metala demona.

Tačno u 18,13 – pozdravljam sve topline, sve
hladnoće, mekoće i tvrdoće, živo i neživo, jer oni su par, čak i
ako se nikad nisu vidjeli.

Tačno u 18,14 – pozdravljam ratnike koji su veličanstveno
odglumili ratnike. Pozdravljam počinioce zločina braneći se od
svezanih. Pozdravljam tirane koji se okrepljuju tišinom. Ne

otpozdravljaju. Izgubili su bitku s beskrajnom ambicijom i sad su nula nad beskrajem stanovništva.

Tačno u 18,15 – pozdravljam gospojine gaće intime.

Tačno u 18,16 – pozdravljam raspjevane odsjaje pijace i teferiča na zemlji.

Tačno u 18,17 – pozdravljam vanzemaljske psihijatre koji još uvijek ispumpavaju kokainsku crtu u koju je ušmrkan celuloidni trans...

Tačno u 18,18 – pozdravljam najsmionije ljudsko lice – Don Kihotovo! Sva druga su smiješna.

Tačno u 18,19 – pozdravljam Roma sa harmonikom koji veli da se svaki rad plaća.

Tačno u 18,20 – pozdravljam crnca koji mjeri dužinu rukovanja...

Tačno u 18,21 – pozdravljam djetesce zaspalo u rukama čiste majke.

Tačno u 18,22 – pozdravljam sa vrha brda cvrkut. Pozdravljam iz svih sudbina cvrkut. Pozdravljam djevice, silovane supruge, pozdravljam sve žene koje su od lica do stopala oblivene rumenilom.

Tačno u 18,23 – pozdravljam vikendice među zvijezdama. Otpozdrave fasade potonule Atlantide.

Tačno u 18,24 – pozdravljaju vitki jablanovi naoštrenih bridova lopove. Otpozdrave, ali u prvi mrak skreću.

Tačno u 18,25 – pozdravljam federe jarka na kojima spavam...

Tačno u 18,26 – pozdravljam ćevapčiče koje jedem kao tablete...

Tačno u 18,27 – pozdravljam Josipa Severa i Milana Čakara koji su se s dušom i tijelom rastavili, da bi prišli Tajni...

Tačno u 18,28 – pozdravljam sebe i kažem sebi: Pusti me da pijem – mi smo u sepetu...

Tačno u 18,29 – pozdravljam oca i majku koji su me kao vidre izveli iz spilje alkohola i privili uza se.

Tačno u 18,30 – pozdravljam ljupku djevojčicu kraj žičane mreže koja okružuje trafo-stanicu, jer čim sam je dodirnuo – u najmračnijem oblaku užgala se svjetlost!

Tačno u 18,31 – pozdravljam taksistu. On odmah otvara vrata.

Tačno u 18,32 – pozdravljam Tvrtka Kulenovića i Semezdina Mehmedinovića koji vjeruju kao i ja – da politika nije naš posao.

Tačno u 18,33 – pozdravljam majstore umjetnosti koji klešu i čiste moju krišku patnje, pozdravljam nevidljivu radničku klasu koja je izgradila ovu vrstu života, kratkotrajnog...

Tačno u 18,34 – pozdravljam onostrane električare koji su uveli šum svjetlosti koji nosi tjelesa i zbori: NIKO NEĆE BITI UBIJEN. Niko se neće ugaziti osim tašte tmine. Ali i sada će biti skrojen od mesa putnik, da na ruke primi istinu.

Tačno u 18, 35 – neznana gospoja otvorila je moj šlic...

Tačno u 18,36 – pozdravljam vodu što u kanalizaciji žubori, istinu ili laž.

Tačno u 18,37 – pozdravljam cijeli ljudski rod što srlja u zlo.

Na sinemaskop platnu još se nije zbilja najzbudljivija akcija:
Strašno OTREŽNJENJE!

NIJE U ZVIJEZDAMA KRIVICA

Nije u zvijezdama krivica
što čovjeka rađaju za nož,
uglavnom se tu pitaju
agenti koji čuvaju kase, lutrijska srećka,
tat i taština,
a i sve te Otadžbine, Apokalipse koje u ljude
tetoviraju svoje mape.
Nije u zvijezdama krivica što
množe se novci i ubistva
dok suši se materica bliskosti –
čovjek je probljesak koji gine
u provjerenim poljima državnih saveza
u proletu metala i metaka
dok nalet svjetla povremeno pulsira kroz njega,
a on nepokretan kao kamen
spreman da ubije u biseru plamen
da iz svemirskih sila izlije porodični grb
ispod kojeg ravnodušno jedno do drugog leže
seks i grobovi
dok vječnost sebe pjeva iz mrtvaca.

Nije u zvijezdama krivica što lutam
kroz voćnjake putovanja
među dvorcima od metaka.
Nije u meni krivica što lutam
od glasa nevinosti do hora prevaranata
od zloduha do bezduha
od prašine do mašine
i još se snalazim nekako

od smrti do smrti
jer na putu pravičnosti sve je manje gužve,
a na putu umjerenosti
čekaju me nepoderive cipele.
Moja je samo cesta između
Korzike i Sicilije.
Moji su talasi Crvenog mora.
Svi imaju svoje puteve, a ja stranputicu.
Plovim na Krit i gledam talase
i pitam šefa svake luke:
Jesam li daleko? Je li ovo mjesto za mene?
Svjetlo svjetioničko koje samuje
jedini mi je rod,
ali jednog dana iznenada
poljubiće me trešnjin pupoljak i odletjeću.

PEJSAŽ ISPRED NAPUŠTENOG MLINA

Dud pao u rijeku!
Na valovima
pačići sa majkom idu u šetnju...
Djevojčica ljubi krompirovu zlaticu.

Poškropljen ljepotom svom!
Mlinski kamen zaljubljeno gleda zrna:
iz bedra, iz pupoljka, iz koljena, iz brda –
odasvud besmrtnost sja!

OBNAVLJANJE

Ispred smeđe zgrade predsjedništva
pozdravljaju se dva stražara.
Nad zgradom predsjedništva, u daljini
bijeli se planinski vrh.
kao visibaba.
Kako bi bilo da se i ja zaposlim
u zgradi predsjedništva?
Teško je srcu izroniti iz beharne plime proljeća
i otići stražarima da traži posao.
Mogao bih biti solidan stražar, moguće
i solidan predsjednik.
Ipak, prvo bih se oženio.
Da nisam zalutao negdje
između sfera.
Trebalo bi popraviti prislušne uređaje
između neba i zemlje.
Sve su me sfere natopile
i mene ne trebaju provjeravati, meni
treba vjerovati. Iako ne znam
otkud sol u moru
meni treba vjerovati.

OTOK KOLOČEP

Noge u moru.
Kuće u zelenim udubljenjima
planinskog vijenca još bacaju zlatne mreže
u dno mora...
Kao da sam osuđen samo da gledam!
Crni jež pomjera iglice
pod osunčanim lelujanjem prozirne vode
siva alga pipcima pleše...
Trave pod morem mašu
Ono što izroni iz mora zlatno je i svježje.
Sa svjetionika dozivam djevojku
Arhitekt prostranstva se šali sa mnom u meni.
A ja ljubim stjenovito zdravlje iskušenja –
jer moja duša leti ka ljubavnoj daljini
što nježi bol, dok plamen krajnji dostiže!
Lastavice su u munjevitom letu
ka kamenim platnima brda
kao da će srce smrskati.
Treba biti priseban.
U uvali u kojoj sam plivao zamijetio sam
crvenu ribicu i rekao tri želje.
Da izbistim nagon!
Da su krila duše od svjetlosti!
Da uronim do dna snova djevojačkih!...
Val prekriva noge.
Parovi se mažu uljem.
Bijeli starac sa štapom silazi niz stubište,
svaki mu korak izgovara: Dobro je Vječno!
Golo dijete s pospanom kapicom na glavi

kopa rupu u pijesku
Rumen nad otocima!
U sutonu prestaju dugi pogledi
između samotnika i ljepotice.
I odjednom kao da je suton ispalio raketu –
sva su svjetla zadrhtala!